

18^e zondag door het jaar 1-2 augustus 2020

— decanaat Poperinge

Als aperitief: Hallelujah - Will Tura

<https://www.youtube.com/watch?v=FUw4b1YU4bY>

Wie de morgen goed begint is waard dat hij wint.
Wie de morgen goed begint, is waard dat hij wint.
Start de dag met een lied en verjaag het verdriet.
Wie de morgen goed begint, is waard dat hij wint.

En wie geeft al wat hij heeft, is waard dat hij leeft.
En wie geeft al wat hij heeft, is waard dat hij leeft.
Schenk je hart aan iedereen, liefde is er nooit teveel.
En wie geeft al wat hij heeft, is waard dat hij leeft.

Hallelujah groet de nieuwe dag
En wees de hemel dankbaar dat je leven mag
Hallelujah groet de nieuwe dag

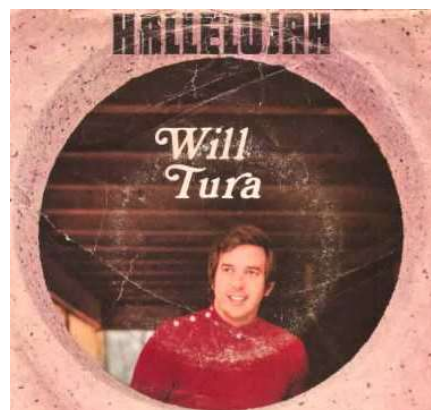
Vrienden heb je nodig, al ben je arm of rijk.
Vrienden heb je nodig, al ben je arm of rijk.
Reik de hand aan iedereen, vriendschap is er nooit teveel.
Vrienden heb je nodig, al ben je arm of rijk

Hallelujah groet de nieuwe dag
En wees de hemel dankbaar dat je leven mag
Hallelujah groet de nieuwe dag

Will Tura is geboren op 2 augustus 1940, dus net 80 jaar ! Proficiat ! En hij zingt nog altijd... Het lied hierboven is van 1971. Ik herinner het als B-kantje op de single Zonneschijn (dat mijn moeder als grote fan gekocht had) – nostalgie dus...

Inleiding

Noodhulp biedt slachtoffers tijdelijk soelaas,
blijvende solidariteit geeft hen uitzicht op nieuw leven.
Van een glas fris water op een snikhete dag, daarvan knap je op;
van de hand die het water aanreikt, daarvan leef je.
Van brood en vis, vermenigvuldigd en rondgedeeld,
daarvan knapten meer dan 5000 mensen op.
Van God die maaltijd wil houden met zijn volk, daarvan leven wij.
Laten we ons hart klaarmaken
om te kunnen aanschuiven aan de tafel van de Heer.

Vraag om ontferming:

Omdat het ons vaak niet lukt om met open handen te leven,
vragen wij om vergeving.

-Als wij teveel aan onszelf denken,
teveel voor onszelf houden en vergeten om te delen.
Heer, ontferm U over ons.

-Als wij onze ogen sluiten voor mensen
die niet kunnen meegenieten van de welvaart in onze samenleving.
Christus, ontferm U over ons.

-Als wij niet meer stilstaan bij al het goede
dat wij van U en van onze medemens ontvangen.
Heer, ontferm U over ons.

God,
spreek ons aan zodat wij ons keren naar U, de Bron,
die honger stilt en dorst lest. Amen.

Lofzang

God schiep de mens naar zijn beeld en gelijkenis
zodat wij Hem in de ander kunnen herkennen.

Eren wij Hem in de naaste

door elkaar lief te hebben
zoals Hij van ons houdt.

Eren wij God

door op te komen voor wie snakt
naar een vreedzaam en menswaardig bestaan.

Eren wij God,

niet alleen in de hoge,
maar vooral hier op aarde.

Loven wij God

door te zorgen voor een hemel op aarde
voor allen die Hij liefheeft.
Dan zullen wij samen kunnen zingen:
Heilig de Heer,
God en Schepper van deze wereld,
en zalig alle mensen in wie Hij werkelijk leeft,
in wie Hij welbehagen schept. Amen.

Openingsgebed

Heer, onze God,
behoeftigen schenkt U
overvloed en voor wie honger heeft breekt U het brood.
Neem alles van ons weg dat ons verhindert
in te gaan op uw vraag om te delen van wat wij zijn en hebben.
Breng ons dichterbij U en bij elkaar
dankzij Jezus, uw Zoon en onze Heer. Amen.

Eerste lezing: Uit de profeet Jesaja (Jes. 55, 1-3)

Zo spreekt God de Heer:

1 Kom, wie dorst heeft, hier is water;
en allen die geen geld hebt,
kom, koop koren en eet zonder geld,
en drink wijn en melk zonder betaling.

2 Waarom besteedt u geld aan wat geen brood is,
en loon aan iets dat niet verzadigt?
Luister aandachtig naar Mij, en u zult eten wat goed is,
en uw honger stillen met uitgelezen spijs.

3 Buig uw oor en kom naar Mij, luister en u zult leven;
een eeuwig verbond zal Ik met u sluiten,
de gunstbewijzen die Ik aan David heb gezworen.

Tussenzang: Psalm 145 (144), 8-9, 15-16, 17-18

Refrein: Gij opent uw hand, Heer, en zegent ons.

De Heer is vol liefde en medelijden,
lankmoedig en zeer goedgunstig.

De Heer is bezorgd voor iedere mens,
barmhartig voor al wat Hij maakte.

De ogen van allen zien hoopvol naar U,
Gij geeft hun te rechter tijd spijs.

Gij opent uw hand voor alles wat leeft,
voldoet aan al hun verlangens.

De Heer is rechtvaardig op al zijn wegen,
en heilig in al wat Hij doet.

Nabij is de Heer voor elk die Hem aanroept,
voor elk die oprecht tot Hem bidt.

Tweede Lezing: Uit de Romeinenbrief (Rom. 8, 35.37-39)

Uit de brief van de heilige apostel Paulus aan de christenen van Rome

35 Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus?
Verdrukking wellicht of nood, of vervolging, of honger,
of naaktheid, of levensgevaar, of het zwaard?

37 Maar over dit alles zegevieren wij glansrijk,
dankzij Hem die ons heeft liefgehad.

38 Ik ben ervan overtuigd,
dat noch de dood noch het leven,
noch engelen noch machten,
noch wat is noch wat komt, geen macht

39 in den hoge of in de diepte, noch enig ander schepsel,
ons zal kunnen scheiden van de liefde van God,
die in Christus Jezus onze Heer is.

Lied: Niemand heeft U ooit gezien - Huub Oosterhuis

<https://www.youtube.com/watch?v=hIDFmDPtql4>

Niemand heeft U ooit gezien. Liefde is uw Naam.
Brood des levens heet die knecht die uw kind genoemd wordt:
Jezus, kind uit Nazareth.

Liefde, zegt Gij, is te doen. Werk in ons, dat wij U doen.
Licht ons op dat wij U zien.

Dat wij leven wat geleefd moet. Dat wij doen wat moet gedaan:
recht voor ieder mensenkind.

Brood voor ieder kind van mensen. Vrede, en een nieuwe wereld.
En de dood zal niet meer zijn.

Evangelie: Uit het Mattheüsevangelie (Mt. 14, 13-21)

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Mattheüs

13 Jezus week met een boot uit naar een eenzame plaats
om alleen te zijn.

Toen de mensen dat hoorden,
volgden ze Hem te voet vanuit de steden.

14 Toen Hij van boord ging, zag Hij een grote menigte.
Hij had zeer met hen te doen en genas hun zieken.

15 Toen het avond werd, kwamen zijn leerlingen Hem zeggen:
`Dit is een eenzame plaats en het is al laat geworden.

Stuur de mensen weg,
dan kunnen ze zelf in de dorpen eten gaan kopen.'

16 Maar Jezus zei:
`Ze hoeven niet weg te gaan.
Jullie moeten hun te eten geven.'

17 Zij zeiden Hem:
`Wij hebben hier niets anders dan
vijf broden en twee vissen.'

18 Hij zei: `Breng die hier.'

19 Hij verzocht de mensen
op het gras te gaan zitten,
nam die vijf broden en twee vissen,
keek op naar de hemel, sprak de zegenbede uit,
Hij brak de broden en gaf ze aan de leerlingen,
en de leerlingen gaven ze aan de mensen.

20 Allemaal hadden ze volop te eten.
Ze haalden de brokken op die over waren,
twaalf korven vol.

21 Afgezien van vrouwen en kinderen
waren het zo'n vijfduizend man die gegeten hadden.

Overweging(en)

De lezingen van vandaag kun je vanuit meerdere hoeken begrijpen. Ik licht er twee uit nl. het evangelisch rekenen en het welzijn van mensen.

Wat zien we bij de profeet Jesaja?

Misschien heb je het al eens meegemaakt met vakantie, wellicht niet in deze coronatijd. Er is avondmarkt. Een wandeling langs de kramen is best wel gezellig. Toch kun je niet aan de verleiding weerstaan om iets te kopen. Als je dan terug bent van verlof besef je pas dat je die gadget toch eigenlijk niet nodig had of die heel aparte dweil!... We trappen daar zo gemakkelijk in. In het begin van de lezing zouden we denken dat Jesaja ook zo'n verkoper is die ons er wil inluizen. Maar als we naar het einde kijken van de lezing zegt Jesaja dat er iets is waarvan we kunnen leven dat meer is dan het materiële. Het brood dat goed voor je. Daarom moet je luisteren naar wat God door de profeet jou te zeggen heeft. Natuurlijk hebben we brood nodig. Voor veel mensen in deze moeilijke tijden is het belangrijk om te overleven. Er moet geld zijn om het noodzakelijke te kunnen kopen. Wij echter die het relatief goed hebben worden vandaag opgeroepen om ons niet alleen daarmee bezig te houden. Dat zou slechts zorgen zijn voor welvaart en niet voor welzijn.

Wat gebeurt er nu in het evangelie?

Jezus krijgt medelijden met de mensen die hem gevolgd zijn. Ze hadden geen voorzorgsmaatregelen getroffen voor het avondeten. Jezus vraagt aan zijn apostelen om hen te eten te geven. De leerlingen hebben al vlug een oplossing: stuur ze weg naar de dorpen om eten. Je zou kunnen vertalen: laat ze maar zelf hun probleem oplossen! Misschien zeggen we ook in ons binnenste over migranten: dat ze teruggaan naar hun land om de oplossing te vinden. Of we kunnen toch niet alle problemen van de wereld oplossen. Wat wij persoonlijk kunnen doen, is maar een druppel op een hete plaat. Is dat misschien niet hetzelfde wat de apostelen al hadden gedacht? Ze hadden vlug uitgerekend, zelfs zonder rekenmachientje, vijfduizend...we komen nooit toe met vijf broden en twee vissen. Een druppel op een hete plaat.

Jezus gaat hier niet op in. Hij hanteert een andere rekenkunde. De oplossing ligt niet ver weg maar daar waar Hij, de apostelen en de mensen bijeen zijn. Het is een rekenkunde van het delen.

Hij vraagt dan ook om wat er is, aan hem te geven zodat hij er een zegen kan over spreken en uitdelen. Doorgaans noemen we dit evangelie de wonderbare broodvermenigvuldiging maar dat woord komt eigenlijk niet voor in het evangelie, ook niet bij de andere evangelisten. We noemen het dus beter de brooddeling. En ook niet wonder maar teken. Teken spreekt over iets dat geopenbaard wordt. Het is zoals bij Jesaja een opdracht. Het gaat niet om welvaart maar om welzijn van mensen.

Heeft onze welvaart dankbaarheid, blijheid, geborgenheid en trouw gebracht? Het brood van de welvaart stilt de honger niet. In het evangelie is sprake van een andere honger. Wat kunnen wij delen om bij te dragen tot het welzijn van anderen, om die honger te stillen? Hoe kunnen we God laten gebeuren als een God van het verbond: ik zal er zijn, wanneer ook, in welke omstandigheden ook? We kunnen dit door tijd te delen; door iemand te zijn om bij uit te praten, om bij uit te huilen; iemand met een luisterend oor, iemand die begaan is met de ander. Iemand die ook vreugde deelt en liefde. Iemand die anderen met respect bejegt en geen oordeel velt.

Jezus zegt: 'Geef je hun maar te eten'. Dat is de diepste zin van het breken van het brood zoals we straks zullen doen in de viering. We geven het lichaam van Christus aan elkaar. Nu is het niet meer mogelijk dat we de schaal

doorgeven of de beker aan bieden. Toch blijft Jezus op vandaag zeggen: doe jij evenzo, breken en delen. Laat Gods liefde gebeuren vandaag. Als slot heb ik nog een verhaaltje als doordenkertje: 'De vrouw van God' Een jongen van acht keek vol aandacht naar de schoenen in de etalage van een schoenenwinkel. Zelf liep hij op versleten sandalen en bibberde in de kou van oktober. Een vrouw sprak hem aan en vroeg: 'Dag jongen, waarom kijk jij zo naar die schoenen?' 'Wel, ik heb God gevraagd om een paar schoenen en nu zoek ik de schoenen die ik het liefst zou willen', zei de jongen. De vrouw nam hem bij de hand. 'Kom,' zei ze, 'kom maar met me mee.' Samen gingen ze de winkel binnen. Daar vroeg de vrouw om vier paar sokken voor de jongen. 'Welke kleur vind jij de mooiste?' 'Groen', zei de jongen. Toen wilde de vrouw ook schoenen voor hem kopen. 'Welke schoenen vind jij de mooiste?' De jongen wees ze aan. Toen hij ze aandeed met zijn nieuwe sokken aan, pasten ze hem als gegoten. Hij mocht ze blijven aanhouden en kreeg een zakje met de drie paar sokken. Toen ze uit de winkel kwamen, wilde de vrouw weggaan. Maar de jongen pakte haar hand en vroeg: 'Ben jij soms de vrouw van God? (C. Leterme)

Ann Vanraes, parochie-assistente

Iemand wilde weten hoe het er aan toe ging in de hemel en in de hel. Zijn wens ging in vervulling toen hij op 'n nacht gewekt werd door een engel die hem meenam voor "n hemel en hel trip". Eerst gingen ze op bezoek in de hel. Tot zijn grote verbazing zag hij geen duivel of saters en ook geen eeuwige vuren waarin mensen brandden. Wel zag hij "een gigantische zaal vol eettafels en elke tafel was volgeladen met de verrukkelijkste gerechten, schalen met het sappigste fruit, hoog opgestapelde taarten, de beste wijnen en de zachtste kazen. Zo ver hij kon zien zag hij mensen aan deze beladen feesttafels zitten. Om jaloers op te zijn, tot zijn blik op hun armen viel. Die waren vanaf hun schouders helemaal veranderd in vorken. En deze vorken waren zo lang dat, hoezeer de feestgangers er ook hun best voor deden, ze niet in staat waren het voedsel naar hun mond te brengen. Hun vruchteloze pogingen waren zo frustrerend dat ze paars zagen van woede, haat en honger." (Verhaal: *De maaltijd in hemel en hel*. Hapinez, jg.2, nr. 6. Uitgave van Magazines vof, Baarn, 2004.)

Hierna nam de engel de man mee naar de hemel. Opnieuw was de man verbaasd want op het eerste gezicht zag de hemel er precies hetzelfde uit als de hel: dezelfde lange tafels vol uitgelezen spijzen en gerechten. "Zelfs de feestgangers zagen er identiek uit: ook bij hen waren de armen veranderd in onhandige, lange vorken. Even dacht de man dat de engel een flauwe grap met hem uithaalde, totdat hij nog eens goed keek en het verschil opmerkte. De mensen in de hemel waren niet kwaad of hongerig, integendeel, ze lachten allemaal en waren goed doorvoed. Want deze mensen gebruikten allemaal hun lange gevorkte armen om hun burens te voeden. Ze werkten samen, ze hielpen elkaar en deelden het fantastische eten, zodat ze allemaal in gelijke mate aten, dronken en plezier hadden." (zie hoger)

Misschien kende u het verhaal of had u het ook al eens gehoord. Ik vind dat het goed aansluit bij het evangelie van de broodvermenigvuldiging, al zou ik eigenlijk liever hebben dat men het heeft over brood-'deling' in plaats van brood-'vermenigvuldiging'. Is het niet zo dat wanneer men kan delen er een vermenigvuldiging plaatsgrijpt? Dat is de logica van de 'caritatieve' wiskunde: delen wordt vermenigvuldigen. Stel je voor dat diegene van wie de vijf broden en twee vissen was, niet had willen delen, dan was men ook nooit tot vermenigvuldigen gekomen. En als men niet wil delen dan is het leven een hel.

Nu misschien er toch maar even op wijzen dat 'delen' niet zo evident is. Ik zat in een vergadering en de gesprekleider zei: "Allé vooruit, 'n rondje delen, wil iedereen eens zeggen hoe hij zich voelt. Gooi het maar in de groep." 'n Goedbedoelde vraag en mooie oefening maar mijn keel snoerde dicht en ik begon te zweten. Herkenbaar? Hebt u ook zo van die momenten dat je niet tot delen komt? Dat je niet kunt verwoorden wat je voelt en denkt: positieve gedachten, complimentjes of ook kritiek, wat je eigenlijk zou moeten zeggen maar niet durft.

Naast het niet kunnen delen, heb je ook het niet mogen delen. "Jij moet zwijgen!" Of iemand denkt: Als ik zal zeggen dat ik het mooi vind... dat ik gelovig ben, ... dat ik deze mening heb, zullen ze me uitlachen of scheef bekijken. Je mag dit wel denken maar niet zeggen. Of wat denk je van de uitspraak van 'n collega die wat gefrustreerd was van de weinige respons op de vormselwerking: "Dat is eten willen geven aan gasten die geen honger hebben." U gaat met mij akkoord dat het bij het delen om veel meer dan voedsel gaat. Wat als men geen honger heeft? En dat bij het niet willen maar ook bij het niet kunnen of mogen delen het leven een hel is. Ik moet eerlijk bekennen dat ik me te weinig gerealiseerd heb hoe wezenlijk het delen is: het is veel meer dan een plicht of een oproep vanuit compassie. Het is dé voorwaarde tot geluk. De hemel (of anders gezegd het hoogste geluk) is daar men alles met elkaar kan, wil of mag delen. Geen wonder dat Jezus heel zijn leven op het Laatste Avondmaal op die manier heeft samengevat en men er het belangrijkste sacrament heeft in gezien.

Miguel Dehondt

De maaltijd in de hemel en in de hel

Jaap Westerbos

Een man verbaasde zich al sinds zijn jeugd over de dingen die de mensen elkaar vertelden over de hemel en de hel. Zo hoorde hij hen zeggen dat de hemel een goede plaats was en de hel een slecht oord. De hemel zat barstensvol engelen en heiligen, terwijl de hel overbevolkt was met duivels, kwade geesten en gemene lieden. De man wist niet goed wat hij hiermee moest. Volgens hem kon je slechts een oordeel over deze twee oorden hebben als je ze met eigen ogen had gezien. Op een nacht werd hij gewekt door een engel die hem vroeg: "Ben je er nog altijd zo op gebrand om het verschil tussen hemel en hel te weten?" "Ja," antwoordde de man, "ik wil niets liever weten dan waar ik terechtkom als ik doodga."

Hierop nam de engel hem bij de hand en samen vlogen ze door een dichte, eindeloze duisternis tot ze bij een gesloten poort aankwamen. De engel duwde de zware deur open en zei: "Dit is de hel. Houd je ogen goed open en zorg er voor dat je geen detail mist."

De man was zeer verbaasd. Er was, zoals hij verwachtte, geen duivel te zien in de hel, noch saters met bokkenpoten of eeuwige vuren waarin mensen brandden. Al wat hij zag was een gigantische zaal vol eettafels en elke tafel was volgeladen met de verrukkelijkste gerechten, schalen met het sappigste fruit, hoog opgestapelde taarten, de beste wijnen en de zachtste kazen. Zo ver hij kon zien zag hij mensen aan deze beladen feesttafels zitten. In eerste instantie benijdde hij hen, tot zijn blik op hun armen viel. Toen pas merkte hij op dat hun armen vanaf hun schouders veranderd waren in vorken. En deze vorken waren zo lang dat, hoezeer de feestgangers er ook hun best voor deden, ze niet in staat waren het voedsel naar hun mond te brengen. Hun vruchteloze pogingen waren zo frustrerend dat ze paars zagen van woede, haat en honger.

De engel nam de man opnieuw bij de hand en leidde hem naar buiten. Voor de tweede keer vlogen ze door een dichte, koude duisternis, tot ze bij een andere poort aankwamen. De engel stopte, zwaaide de deur open en riep: "Mag ik je met vreugde presenteren: de hemel!"

In eerste instantie raakte de man in grote verwarring, want de hemel zag er exact hetzelfde uit als de hel! Het was precies dezelfde gigantische ruimte, en ook hier stonden lange eettafels, volgeladen met de meest exquise gerechten uit alle delen van de wereld. Zelfs de feestgangers zagen er identiek uit: ook bij hen waren de armen veranderd in onhandige, lange vorken. Even dacht de man dat de engel een flauwe grap met hem uithaalde, totdat hij nog eens goed keek en het verschil opmerkte. De mensen in de hemel waren niet kwaad of hongerig, integendeel, ze lachten allemaal en waren goed doorvoed. Want deze mensen gebruikten allemaal hun lange gevorkte armen om hun burens te voeden. Ze werkten samen, ze hielpen elkaar en deelden het fantastische eten, zodat ze allemaal in gelijke mate aten, dronken en plezier hadden.

(Bron: Happinez, jg 2, nr 6., Magazines vof, Baarn, 2004. www.happinez.nl)

Zie je al die mensen?, zei Jezus.
Ik ben zo met ze begaan.
Er zijn er bij die van heel ver komen.
Als we ze laten gaan dan zullen ze onderweg bezwijken ...
Zie eens of er eten genoeg is voor hen allemaal ...

Ach neen, redeneerden ze, we zien niet
hoe we ze allemaal genoeg te eten kunnen geven.

Zie eens hoeveel jezelf bij hebt, vroeg Hij.
Maar vijf broden en twee vissen, zegden ze. Dus ...

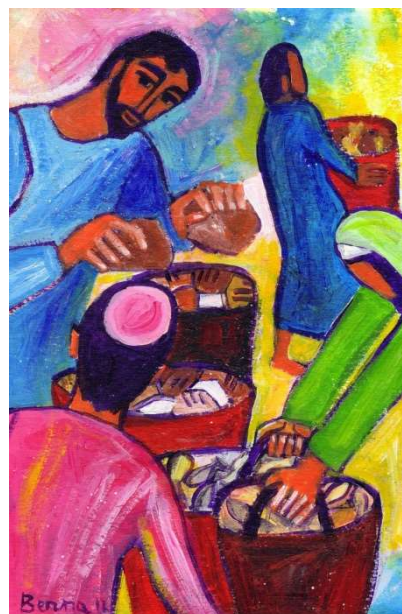
Dus, laat ze maar gaan neerzitten, zei Hij.
Als ieder deelt wat hij heeft
dan zal er genoeg zijn voor iedereen.
Vijf broden en twee vissen ...
Handen en voeten om goed te doen, geld en goed,
begrip en vriendschap, verstand en wil ...
Mens, moesten we maar eens beginnen te delen !

Ward Bruyninckx

Woorden van geloof

Leggen wij samen getuigenis af van ons geloof in God
die Brood-van-leven aanreikt.

Ik geloof in Hem die wij noemen: Ik zal er zijn voor u.
Hij is de Kern, de Bron van al wat bestaat.
Op Hem wil ik mij richten
en zijn voorbeeld maken
tot de leidraad van mijn leven.

Ik geloof in Jezus.
In Hem heeft onze God een menselijk gelaat gekregen.
In Hem is de belofte van de Vader werkelijkheid geworden.
Ik geloof dat Hij niet vergeefs heeft geleefd
en niet vergeefs is gestorven,
maar dat Hij elke dag opnieuw verrijst
in mensen die zijn liefde belichamen.

Ik geloof in zijn Geest,
die ook vandaag mensen bezielt,
die hen aanzet om zijn manier van leven
tot de hunne te maken,
om de weg te gaan van breken en delen,
van goedheid en verbondenheid,
van recht en vrede,
altijd weer ten bate van iedereen. Amen.

Voorbeden

Voor alle mensen in nood. Stil hun honger naar brood,
vervul hun heimwee naar vrede en hoop op een menswaardig leven.
Ze hebben ons 'brood'-nodig. Laten wij bidden...

Voor allen die zich inzetten om de wereld bewoonbaar te maken
voor iedereen. Dat zij de moed niet verliezen.
We hebben hen 'brood'-nodig. Laten wij bidden...

Voor allen die samenkomen om, naar Jezus' woord,
zijn brood met elkaar te delen.
Dat zij in hun leven van elke dag waarmaken wat zij in zijn naam biddend vieren.
We hebben hen 'brood'-nodig. Laten wij bidden...

Lied: Zeven was voldoende

<https://www.youtube.com/watch?v=ucvUEZf7BaY>

Zeven was voldoende, vijf en twee
zeven was voldoende voor vijfduizend
op de heuvels langs de zee.

Zeven is voldoende, toen en nu,
zeven is voldoende,
alle dagen van ons leven, dank zij U.

Zeven is voldoende, brood en vis.
Jezus is voldoende voor ons allen
als de kring gesloten is.

Voed ons met uw leven, vis en brood, alle zeven dagen,
Gij verzadigt allen met uw offerdood.

Want Gij zijt de eerste rond alom, ja, Gij zijt de eerste en de laatste,
kom, o Here Jezus - kom!

Gebed over de gaven

Getrouwe God, Bron van alle leven,
maak ons tot één gemeenschap omwille van het ene Brood,
vervul ons van eenzelfde hoop omwille van de Beker
die wij delen met uw Zoon.

Laat uw Woord onze wegwijzer zijn naar een wereld
waar mensen het goede van het leven willen delen met elkaar,
waar wij uw mensen zijn, en U onze God,
voor tijd en eeuwigheid. Amen.

Groot Dankgebed

Onze Vader

Jezus deelde de broden en de vissen uit,
nadat Hij dankend tot zijn Vader had gebeden.

Laten ook wij nu bidden tot diezelfde Vader:

Onze Vader...

Verlos ons, Vader, van onze betrokkenheid op onszelf.
Vergeef ons onze dagelijkse hunker naar nog meer brood,
desnoods ten koste van anderen.

Plooi ons open, maak ons toegankelijk en ontvankelijk
voor andermans tekort aan brood,
tekort aan rust en vrede, tekort aan liefde.

Als wij de weg gaan die Gij ons wijst
zullen wij hoopvol mogen uitzien
naar de komst van Jezus, Messias, uw Zoon.

Want van U is het Koninkrijk...

Vredeswens

Lam Gods

Communie

Lied: Panis Angelicus – César Franck

<https://www.youtube.com/watch?v=Mbi1gxQDBK0>

Het Panis Angelicus is een gezang, dat door de heilige Thomas van Aquino(1225-1274) is geschreven als de voorlaatste strofe van de hymne Sacris Solemnis. Bijzondere uitvoering van de compositie van César Franck door Luciano Pavarotti en Sting.

Panis angelicus
fit panis hominum;
Dat panis coelicus figuris terminum:
O res mirabilis! Manducat Dominum
Pauper, servus et humilis.
Te trina Deitas unaque poscimus:
Sic nos tu visita, sicut te colimus;
Per tuas semitas
duc nos quo tendimus,
Ad lucem quam inhabitas. Amen.

Brood van de engelen
wordt het brood van mensen;
Het brood van de hemel maakt
een einde aan de schaduwen;
O, groot wonder!
Dienaren, arm en nederig nuttigen hun Heer.
U, God, drievuldig en één
zie, wij bidden U: Kom ons zo
bezoeken zoals wij U vereren,
leid ons langs Uw weg
waarheen wij willen gaan
naar het licht dat Uw woning is.
Amen.

Slotgebed

Heer, onze God, met open handen zijn wij hier gekomen
en U hebt ons verzadigd met brood uit de hemel.
Help ons om brood te zijn voor mensen op onze weg.
Leer ons met anderen te delen van wat wij in overvloed
ontvangen hebben. Zo bidden wij U door uw Zoon Jezus
die met U leeft in eeuwigheid. Amen.

Zending en zegen

Dessertje:

Dromen van overvloed...

Vijf broden en twee vissen
zijn voldoende
voor een massa mensen.
Waar leven delen wordt,
daar is er genoeg voor iedereen.
Dat is de droom van Jezus,
die wij tot de onze mogen maken.
Niet hebben en houden,
maar breken en delen,
maakt het leven goed.
Wie geeft van wat hij heeft,
is waard dat hij leeft.

Wij mogen de droom van Jezus
levend houden en waar maken.
We worden uitgenodigd
om te geven van ons geld en goed,
van onze liefde en vrede.
Een luisterend hart,
een bemoedigende handreiking,
een welwillende oogopslag:
er is zoveel om van te delen.
Waar wij delend en gevend leven,
daar komt er overvloed.
Er ontstaat nieuwe ruimte
voor een hemel op aarde.
Gedeeld leven is volop leven.

Wim Holterman osfs